

Bladet udgives af Foreningen og udgaar 1 Gang maanedlig samt sendes uden Vederlag Foreningens Medlemmer. Det aarl. Medlemskont. er for de act. Medlemmer 12 Kr. i Fihalerne 6 Kr. for de pas. Medlem. 4Kr.

„BREVDUEN“

Organ

for

Anmeldelser om Optagelse i Foreningen, hvilket sker ved Ballotation, maa ske skriftlig til Formanden, Grosserer W. Gjessing, Graabrødretov 18, 2. Sal. Kjøbenhavn K.

Medlemmeene af Brevdueforeningen Kjøbenhavn
stiftet 11te Juni 1878.

Nr. 1.

❖ JANUAR 1884. ❖

2den Aarg.

Aaret 1883 er nu henrunder og ganske naturligt føres Tanken hen paa: Hvad har det bragt os?

Svaret vil forhaabentlig lyde ens fra samtlige Foreningens Medlemmer, nemlig at Aaret i enhver Henseende har overtruffen selv de dristigste Forventninger, med Hensyn til den Sag for hvilken „Brevduen“ fremtræder som Organ. De aktive Medlemmer ere af Interesse for Sagen, fravegen deres tidligere Passion, saavel for den med Jageduer forbundne Interesse, som for den ved forskellige Duetarter tilstedekomende Farvepragt, samtidig som de have maattet forøge Udgifterne til Dressur og Flyvning, men de have dog til Gjengjæld den Særinteresse, som de foretagne Kapflyvninger medfører. Anderledes med de passive Medlemmer. Hos dem er ikke den Spænding tilstede som de løsladte Duers forventede Hjemkomst medfører, her er det ikke Haabet om, at se disse Duer vinde Prisen for Hurtighed og Orienteringssands, der har foraarsaget Indmeldelsen, men her er det udelukkende Villien til og Ønsket om, at fremme dens Sag, der maa tages som Udgangspunkt for en Tilslutning, der ikke kan undværes for selve det Maal Foreningen har sat sig. En tredie Faktor som heller ikke maa forbigaaes, naar Talen er om hvad Aaret 1883 har bragt, er den i Form af Præmier ydede Støtte til den af Foreningen omfattede Idræt; særlig maa vi rette en Tak til det høie Krigsministerium for den Understøttelse Foreningen alt paa tredie Aar nu har modtaget, ligesom vi takker Foreningens Damer, „Foreningen for Danmarks

Fjerkræavl“ og „Foreningen til Fjerkræavlens Fremme i Danmark“ for de smukke Præmier der ere stillede til vor Raadighed.

Men er der saaledes end tra forskellige Sider vist en Stræben efter, at bringe tilstede en Anvendelse af Brevduen langt ud over hvad man tidligere har anset for muligt, saa maa dog som den bedste Medvirkning til det tilbagelagte Aars heldige Resultat, fremfor alt nævnes, den samdrægtige Velvillie og smukke Samarbeiden ved den fælles Virken, som ikke et Øieblik har fornægtet sig, det være ved de mere alvorlige Forhandlinger, som ved selskabelige Sammenkomster. At den Aand, som saaledes har været tilstede, vedblivende maa herske mellem os, det er et Ønske som sikkert næres af alle Foreningens sande Venner, hvisaarsag jeg tillader mig i Egenskab af dens Formand, at takke alle uden Undtagelse for venligt Samarbejde, med Haab om, Aaret 1884 maa blive dets Forgjænger lig. Dog vi have Alle et Omraade for vor Virken som udgjøre det Væsentlige i et Menneskes Tilværelse og som desaarsag ikke bør gaa upaaagtet hen ved Aarsskiftet. Hvad dette vil bringe er skjult, men Haabet beskæmmer Ingen, og det er i Overbevisning herom, at jeg af Hjertet ønsker samtlige Foreningens Medlemmer, hvad der finder sit Udtryk i den mellem Venner sædvanlige Hilsen: Et glædeligt og godt Nytaar.

William Gjessing
p. t. Formand.

Foreningsanliggender.

Fredagend. d. 7 Decbr. afholdtes Møde paa hvilket de proponerede 45 Herrer optoges som Medlemmer af Foreningen.

Da det har været Bestyrelsen umuligt at fore-skaffe et passende første Klasses Lokale i Januar vil den paatænkte Udstilling blive udsat indtil videre.

Fredagen d. 4. Januar afholdes der Møde i Foreningens Lokale i Café Nationals Taarnværelse imod Jernbanegade. Der vil for Medlemmerne blive gratis Adgang til Koncertsalens Fremmedloge til venstre. Kl. 8 præcis foretages Ballotation paa nedenstaaende 10 Herrer.

I Hovedafdelingen,

Som passive Medlemmer

Hr. Lieut. Chr. Rasmussen v. Billedbugger Hansen.
- Proprietair Bilsted, Næbbegaard pr. Hørsholm
v Proprietair Sørensen.

I Aarhus Afdelingen.

Som passivt Medlem

Hr. Pr. Lieut H. C. P. Kock v. Formanden.

I Helsingør Afdelingen.

Som aktive Medlemmer

Hr. Skibsrheder Julius Bazga v. Gross. A. Kaas.
- Bankdirecteur I. Slomann „ — —
- Consul Robert Lund „ — —
- Fabrikant Th. Obel „ — —
- Grosserer Louis Svendsen „ — —
- R. Brammer ved Propr. Sørensen
- Handskemager Høybye „ — —

„Brevduen“, dens Historie, Plcie og Dressur af H. I. Lenzen i Köln, oversat og udgivet af Foreningens Formand, er nu udkommet og taaes paa Foreningens Kontor. Prisen er 2 Kr.

Næste Mødeaften finder Sted Fredagen den 1 Februar, paa hvilket det bebudede Foredrag og gratis Bortlodning af 5 Par belgiske Brevduer vil finde Sted.

Brevduesport.

Efterat Forarbejderne til en Sammensmeltning af alle Brevdueopdrættere, hvortil Ideen er udgaaet fra „Hannovera,“ i Hanover, saa nogenlunde ere førte til Ende, vil „Hannovera,“ idet der tages Hensyn til de fra fremmede Foreninger indløbne Erklæringer, i Egen-skab af den foreløbig forretningsførende Forening, i sit næste Møde fastsætte Tiden og Stedet for den Konference, der skal berammes. Fra alle de Byer i Tydskland, hvor Brevdueopdrætter-Foreninger be-finder sig, er der anmeldt Delegerede; overhovedet har Hannovers Opfordring til Dannelsen af en saa-dan Forening fremkaldt stor Sympathi i alle Dele af Tydskland til Gunst for en Sammensmeltning og tillige for den indledende Forening. Formaalet med Sammensmeltningen er: Fælles Dressur af Brevduer, strængt efter krigsministeriel Forskrift Regulering af Transportvæsenet til Forringelse af Omkostningerne og Afholdelse af særlige Salgs-Auctioner over Brevduer, der have reist i Tydsk-land, i Lighed med de belgiske, og det netop for at give enhver Amatør Leilighed, idet mindste en Gang hvert Aar, at købe reiste Duer i Tydskland, uden at behøve at sende sine Penge til Belgien, og for desuden at sætte en Stopper for nogle Hand-lendes uærlige Fremgangsmaade, hvis Duer kun re-præsentere Slagteværdien, og spare Lægfolk for Tab og Ærgrelse.

Til samtlige Brevdueforeninger.

Vi oversende de ærede Foreninger nedenstaa-ende Dagsorden til den Kongres, der skal finde Sted i Köln den 13. Januar 1884.

Vi meddele de Herrer der allerede om Lørdagen indfinde sig i Köln, at Medlemmer af Kölner-Foreningen ville være tilstede i Gürzeniek fra om Aftenen Kl. 8.

Vi gjøre særlig opmærksom paa, at Kongres-sen i ethvert Tilfælde maa aabnes præcis Kl. 10 for at være færdig til Middag Kl. 1, og Deltagerne anmodes derfor om, for gjensidig at faa Leilighed til at hilse paa hinanden, at ville indfinde sig i Gürzeniek saa vidt muligt allerede noget tidli-gere, derfor vil der blive holdt Kaffe og Frokost parat.

Efter Kongressen finder der et Fællesmaaltid Sted á 2 Mk. 50 Pf. pr. Kuvert, hvori d'Herrer Delegerede anmodes om at deltage.

Vi bemærke endvidere, at 77 Foreninger have tilsagt deres Deltagelse i Kongressen

Dagsorden:

1. Organisation af Foreningen:
 - a. Dennes Formaal og Indretning.
 - b. Regulering af Transportvæsenet.
 - c. Afholdelse af Udstillinger og Auktioner.
Referent: I. Hoerter, Foreningen „Hannovera“.
 - d. Foreningsorgan.
Referent Bernh. Flack, Dresden.
— Louis Meyer, Hannover.

Bestyrelsen

af Foreningen for Brevduesporten „Hannovera“.

Baron von Alten. I. Hoerter.

Hvor levende en Deltagelse der næres for Brevduesporten i Belgien, ser man af følgende Data i „Journal de Liège“. Alene i Provinsen Lièges blev der i Aaret 1882 foretaget Expeditioner af 31,250 Duer i Marts Maaned, 362,250 i April, 372,500 i Juni, 9,600 i de første Dage af Juli, tilsammen i ikke fuldstændig fem Maaneder 1,141,500 for hvis Skyld det var nødvendigt at skaffe ialt 1,086 Waggoner til deres Befrielsessted.

Markduens Nytte og Skade.

(Efter „Der practische Geflügel-Züchter.“)

Til den kongelige Regjering i Mørseburg var der gjentagne Gange indløbet Klager over den Skade, der foraarsagedes af Markduerne. For at kunne fælde en paalidelig Dom i denne Sag, lod Regjeringspræsidenten hver Kreds i sit Distrikt indsende Beretninger gennem Landraadskontorerne, i hvilke hver Skade, der faktisk var foraarsaget af Markduerne, skulde paavises. Fra 9 Kredse blev der slet ikke fremført nogen Klage, fra to Kredse kun fra et Sogn i hver og kun fra fem Kredse førtes der flere Klager over den af Duerne tilføiede Skade.

Desuden blev Pastor W. Thiemann — Præsident for den tyske Forening til Beskyttelse af Fugleverdenen — anmodet om at afgive et Skjøn

om Markduernes Nytte og Skade. Thiemann, hvis Navn som Kjender af Fugleverdenen har en god Klang, meddeler:

Skovduen, *Columba luvia*, en Fugl, der sjældent træffes som vild i Tyskland, i England og Sydeuropa hyppig, er allerede i den forhistoriske Tid bleven holdt som Hus- og Nyttfugl. Paa det fjerde Dynastis ægyptiske Spisesedler, der vare udhuggede i Sten, opførtes Duerne allerede som Spise, og senere i det femte Dynasti (3000 før Kristi,) savnes de heller ikke. Efterat der nu er paavist, at vor Due har været en nyttig Fugl i over 5000 Aar, stilles der i den nyeste Tid det Spørgsmaal til os, om de virkelig bør betragtes som et nyttigt eller snarere som et skadeligt Dyr.

Jeg har allerede i mere end 40 Aar iagtaget Duernes Liv og Virksomhed, har i 23 Aar selv holdt Duer, har været Landmand i 14 Aar og tillader mig som Resultat af mine Erfaringer om Markduerne at meddele Følgende.

Markduen vedbliver stadig, selv i tæmnet Tilstand, at være en halvild Fugl, der, den halve Del af Aaret søger at samle sin Næring udenfor Huset, hvis den blot paa nogen Maade skal kunne erstatte Ejermannden de Udgifter der ere forbundne med den. Omtrent fra midt i November til midt i Marts og fra Midten af Mai til Begyndelsen af Juli maa Markduerne fodres i Slaget eller i Gaarden, hvis de overhoved skulde trives. I den øvrige Tid af Aaret finde de deres Foder ude paa Marken og forlange kun en Gang imellem Hjælp af den Foder ydende Haand, naar det bliver Regnveir flere Dage efter hinanden.

Markduernes Næring bestaar udelukkende af Korn, hvortil der kun undtagelsesvis slutter sig andre vegetabiliske Stoffer, saaledes æde de f. Ex. i Gaarden kogte Kartoffler og Brød, paa Marker sluger de desuden en Gang imellem et Bygkorn, en Ært o. s. v. i Forening med det Grønne, der hænger ved dem.

Jeg fandt en Gang flere smaa Snæglehuse i en Duekro, men de maa i ethvert Tilfælde være bleven slugte med af en Feiltagelse som Smaasten eller Sædekorn. Bælgrugternes sunde store Sædekorn tiltale dem mest, Ærter, Bønner, Linser, Vikker o. s. v.; de holde desuden i særlig Grad af Hvede, Byg, Raps, Hirse og Havre. En Mængde Ugræsfrø tjener dem desuden til Næring, f. Ex. Sædekornet af Spergel, Ulvemælk og allehaande Græsarter.

(Fortsættes)

Brevduens Herkomst og Udvikling.

Vi ere i den under Overskriften alt i flere Nummere givne Fremstilling, gaaet gradevis frem til det Tidspunkt at Brevduens Udvikling, hvor den forventede Løn for al anvendt Udgift og Uleilighed synes nær, medens Resultatet dog meget ofte paa ingen Maade svarer til Forventningen.

Hvad det imidlertid gjælder om, her som overalt, er ikke alene at indsnevre sine Fordringer indenfor rimelige Grændser, men om at forberede det forventede Resultat paa hensigtsmæssig Maade. Brevduen er, det kan ikke siges for ofte, i Besiddelse af en sær fremtrædende Intelligents, der medfører at den maa behandles med en dertil særlig Hensynstagen og Omtanke, men den er tillige af en saa forskjellig og ubestemmelig Herkomst, at man ikke med nogensombelst Grad af Sikkerhed kan vente, at Ungerne slægte Forældrene paa. Lad os engang betragte vore almindelig bekjendte, saakaldte Racer, og Erfaringen vil sige enhver Liebhaber af bestemt tegnede, men med forskellige Farver udrustede Duer, hvor vanskeligt det er at erholde et Afkom, der blot nogenlunde svarer til berettigede Fordringer. Men naar dette er saa med Hensyn til det Ydre, hvormed mere maa den blandede Herkomst da ikke gjøre sig gjældende, naar Talen er om den indre Udvikling, der bestemmer det Ædleste hos Mennesker og Dyr.

Forældrene kan have været udmærkede Exemplarer, i Besiddelse af de Evner, hvorpaa det som Budbringer, eller om man vil, som Kapflyver særlig kommer an, men deraf at drage den Slutning, at Afkommet i Regelen skal blive Forældrene lig, vil undertiden foraarsage stor Skuffelse. Opdræterne af Brevduen maa det ganske vist være særlig magtpaaliggende kun at benytte til Avl bevislig gode Duer, eftersom man kun daarlig tjener det tilstræbte Maal ved at gaa ud fra den mærkværdig nok temmelig gængse Slutning, at slette eller daarlige Forældre kan „lægge godt ud“. Ganske vist gives der som Ordsproget siger: „Ingen Regel uden Undtagelse“, men Undtagelsen er dog vistnok saa sjelden, at Enhver der gjør den ovenanførte Sætning til sin, i høi Grad vil føle sig skuffet. Følgen heraf er, at de unge Duer maa skjænkes en særlig Omhu og en høi Grad af Agtpaagivenhed. Kraftigt Foder og stor Renlighed, fri Bevægelse i Luften efter Behag, tidlig og sildig, men som oftere er udtalt: Ingen

Jagen og ingen overanstrengende Flyvning. Selv for en baade tidlig og kraftig Foraarsyngel, bør den Veilængde der den første Sommer bydes den for at naa Hjemmet, ikke være over 10 a 12 Mil, forsaavidt man vil være sikkert mod en Overanstrengelse, der som oftest fordærver Duen for hele Livet. Lægger man dertil Mærke til, hvorledes den alt i en tidlig Alder løser den stillede Opgave, da vil man snart komme under Veir med om den er værd at trede og værne. Viser det sig til Exempel, at den gjentagende kommer uforholdsmæssig sent hjem fra en Reise, vel endog efter at være udebleven i flere Dage, men ikke destomindre er i kraftig og velnæret Foderstand, da ved man, at den rolig har fodret underveis og saaledes mangler den Længsel efter Hjemmet som er den første Betingelse for prompte at kunde udføre den forlangte Gjerning, hvisaarsag man handler rettest i strax at opgive dem som Brevdue og fjerne den fra Slaget. Exemplet smitter og man tjener kun daarligt en god Sag ved til dens Fremme at anvende daarlige Subjekter. Overanstrenger man ikke Duerne enten ved en forforceret Veilængde, eller ved at give dem til Pris for et over al Maade slet Veir, det være sig Regn, Taage, Storm eller Slud, da er man berettiget til at fordre prompte Hjemkomst og handler rigtigt ved, strax at skille sig ved Udskudet, det være sig til Avl eller Flugt. Har det i Foraarsmaanederne tillagte Afkom derimod vist sig flinkt ved Udøvelsen af den forlangte Gjerning og man ikke er godt forsynet med Duer, der fødte og opdragne paa Slaget, have givet glimrende Prøver paa Evne og Villie i Duepostens Tjeneste, da vogter man vig vel for, ved forcerede Fordringer næste Aar, at resikere et Tab, der som oftest er vanskeligt at faa erstattet. Saadanne Duer, anvendt udelukkende til Avl, vil i Regelen være langt mere fordelagtig for Eierne, end selve Udsigten til at være mellem en af de første af Præmietagerne.

Hvad her er sagt, formenes alt at være bekjendt men dog neppe i en saadan Almindelighed, at det ikke skulde kunde være en Veiledning for enkelte af det stedse voxende Tal, der i Brevduen ser en i flere Henseender nyttig og interessant Husfugl.